

Sivas Öğretmen Okulu'nda son sınıf öğrencisi olmuştuk. Ulvi bir Mesleğe başlayacağımız zamana doğru yaklaşmak heyecan veriyordu. Zaman hızlı bir biçimde akıyordu. Zamanın akışını kim durdurabilirdi ki...

Bu duygu ve düşüncelerle bir Cumartesi öğleden sonra Kabakyazısı'ndan çarşıya doğru yürümeye başlamıştım. Okulumuz şehrin merkezine uzak değildi ama, pek de yakın sayılmazdı. Yürümekten başka seçenek de yoktu zaten..yol yürümekle biter deyip devam ettim. .

Numune Hastanesinin önünde bir çeşme vardı. Okula ilk geldiğimizde çarşıya gidip gelirken Kepenek suyunu öğrenmiştik. Bal pınarıydı sanki mübarek su. İlk mola yerim Kepenek suyu çeşmesi oldu. Çeşme başı kalabalık, kabını kacağını dolduranlardan sıra bana da geldi. Şöyle bir güzel elimi yıkayıp, avucumla, kana kana bu bal pınarının suyundan içtim.

Su doldurmak için sırada bekleyenler vardı. Hani o güzel su da boşa akıtılmazdı ki. Tam bu esnada su doldurmak için birisi hamle yaparken,kravatlı takım elbiseli üç kişinin de Çeşme başında beklediğin gördüm. Birisi Sivas ağzıyla : "Gardaş müsaade buyurun da bir yudum Kepenek suyu içek hele " diye selenince kendisine ve sonraki iki kişiye müsaade buyruldu ve iştahla ve suya hasret kalmış bir insanın susuzluğuyla su içmelerine tanık oldum.

Sularını içtikten sonra kenara durdular ve ben büyük bir merakla, Sivas ağzıyla konuşan kravatlı abiye " sen Sivaslısın, niye böyle hasretle kepenek suyunu içtin ki" dediğimde . Biz üçümüz öğretmeniz dedi. Kepenek suyunu özlediklerini söyledi. Ben de öğretmen olacağım Sivas Öğretmen Okulu son sınıftayım. dedikten sonra gıpta ile -Ben de sizin gibi üç yıllık öğretmen olacak mıyım , ne kadar güzel bir şey dedim. Öğretmen Ağbey : " Bak kardeşim dedi sen bizden küçüksün biz senin ağbeyin sayılırız . Biz üç arkadaş üç dört yıl kadar önce Sivas Öğretmen Okulundan mezun olduk . Uzak yerlere tayin olduk .Fakat ne Kepenek suyunu unuttuk ne de Sivas Öğretmen Okulunu. Sivasa gelip de kepenek Suyundan içmemmek olur mu. Merak etme Sen de okulunu bitir , tayin ol git başka yerlere bak ozaman . Sivasa geldiğinde aynı duyguları sen de yaşayacaksın" deyip ayrıldılar Kabakyazısına doğru.

Çarşıya doğru (Cumhuriyet Meydanı ) yüyor bir yandan da ben de öğretmen olarak kepenek suyunu içebilecek miyim diye düşünürken çarşıya varmışım

Günler günleri , aylar ayları kovaladı. Okul Bitti, Öğretmen olduk Tayin olup ayrıldık ...

Ne zaman Sivas'a gitsem, ayaklarım doğru Kabakyazısına yönelir , Kabakyazısına giden yolda Numune Hastanesinin önündeki sudan avuç avuç içmek için tarifsiz duygularla sıramı bekler, geçen yılları hatırlarım. Elimin avcuyla Kepenek suyundan içip , Kabakyazısına doğru yol alırken , o güzel Okulumu, onu güzel kılan çok değerli Öğretmenlerimi hatırlar , tüm heybetiyle , biraz da mahzun karşımda duran okuluma hasretle bakarken , gözlerim buğulanır , Kepenek suyundan hasretle içen o günkü öğretmen ağbeyleri hatırlarım.

Necati ALTUN -Kemalpaşa/İZMİR

[Tweet](#)

```
(function() { var s = document.createElement('SCRIPT'), s1 = document.getElementsByTagName('SCRIPT')[0]; s.type = 'text/javascript'; s.async = true; s.src = 'http://widgets.digg.com/buttons.js'; s1.parentNode.insertBefore(s, s1); })();
```